

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. Перник, 08.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

при участието на секретаря Божура Г. Антонова
като разглежда докладваното от КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА Административно
наказателно дело № 20231720201536 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д-63д от ЗАНН.

Образувано е по жалба на **М. П. Н.**, с ЕГН: *****, постоянен
адрес: ***** **като жалбата е подадена чрез пълномощник- адв. И. М. -**
ПАК, адрес на кантората: ***** против Наказателно постановление №**23-**
1158-000923 от 02.05.2023 г., издадено от С. С. Г., на длъжност НАЧАЛНИК
СЕКТОР в ОДМВР ПЕРНИК, С-Р ПЪТНА ПОЛИЦИЯ ПЕРНИК,
упълномощен с 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните
работи,, с което за осъществяване на административно нарушение, както
следва по чл.6 т.1 от ЗДвП и на основание чл. ЧЛ.183 АЛ.5 Т.1 от ЗДвП на
жалбоподателя е наложена глоба в размер на 100лв. – сто лева.

Жалбоподателят атакува издаденото срещу него наказателното
постановление в законоустановения срок. В жалбата, депозирана срещу него е
изтъкнал доводи, че същото е неправилно и незаконосъобразно и като такова
следва да бъде изцяло отменено, като сочи, че е преминал на жълт светофар и
че е имал деца в автомобила и че не е искал да подпише акта, като е
възразявал по написването му, но предвид времето което е трябвало да чака в
тъмната част на денонощието, за да дойде свидетел да подпише акта, след
като е изчакал повече от 15 мин, е подписал акта и е продължил пътя си към
Банско. АНО се сочи, че не е съобразил, че ако при навлизането на автомобил
в кръстовище светне жълта светлина на светофарната уредба, не само че не се
изисква установяването дали водачът е могъл да спре без да създава опасност
за движението, но по аргумент от чл.31, ал.7, т.4, изр. последно от ППЗДвП,
водачът не може да спре, а е длъжен да освободи кръстовището дори и това
да означава преминаването /излизането от кръстовището/ на червен сигнал на

светофарната уредба. С тези доводи се моли за отмяна на атакуваното НП като незаконосъобразно.

В съдебно заседание, редовно призован жалбоподателят не се явява лично, като се представлява от адв. М.. По същество, адв. М. поддържа жалба, като сочи че моли съда да отчете обстоятелството, че, на първо място, не било доказано по безспорен начин преминаването на процесния автомобил на червен светофар. Дори от свидетелските показания на актосъставителя станало ясно, че шофьорът е преминал на жълт светофар. Това било казано и от свидетеля на жалбоподателя. Така и не било установено защо е направено повикване на дежурния ОДЧ, при положение, че от акта, който е представен, е видно, че актосъставител е И. Б. С., свидетел по акта е М. К., така, че е не необходимо същото. Отделно от това, моли съда, да отчете, че разпоредбата на чл. 6, т.1 от ЗДвП е бланкетна, и в този смисъл, че не е посочено изрично задължението на чл. 31, ал.7, т.1 от Правилника за прилагане на ЗДвП, която забранява на превозните средства да преминават стоп линията, при неправилно приложение на материалния закон.

По делото са ангажирани допълнителни писмени и гласни доказателства, като допълнителна е представен и акта, на база, на който е било издадено НП, както и са разпитани като свидетели актосъставителят и свидетелят по акта, като защита също е ангажирала свидетел, посочен, че става въпрос за лице, пътувало в автомобила.

Въззиваемата страна, редовно призована не изпраща представител за съдебното заседание, като в придружителното писмо, с което е изпратила преписката моли атакуваното НП да бъде потвърдено, като прави възражение и за разносните на другата страна.

Пернишкият районен съд, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства и доводите на страните по реда на чл. 14 и чл. 18 от НПК намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от надлежно процесуално легитимирано лице с правен интерес, поради което и същата се явява допустима. Разгледана по същество съдът я намира и за основателна по следните съображения:

От фактическа страна:

С АУАН № GA892607, от 31.03.2023 г. на М. П. Н., при следните описани обстоятелства, е вменено следното нарушение, а именно: за това, че на 31.03.2023 г. в 22:44 часа, в община ПЕРНИК, на път ПЪРВИ КЛАС № като водач на лек автомобил, САНГ ЙОНГ РОДИУС, *****, БЪЛГАРИЯ-ОБЩИНА ПЕРНИК СЕЛО ДРАГИЧЕВО ПО ПП-1-1 С ПОСОКА НА ДВИЖЕНИЕ ОТ ГРАД СОФИЯ КЪМ ГРАД ПЕРНИК УПРАВЛЯВА ЛЕК АВТОМОБИЛ САНГ ЙОНГ РОДИУС С РЕГИСТРАЦИОНЕН НОМЕР *****, КАТО НА КРЪСТОВИЩЕТО С УЛИЦА КРАКРА ПРИБЛИЖАВА НАВЛИЗА И ПРЕМИНАВА НА ЧЕРВЕН ЗАБРАНИТЕЛЕН СИГНАЛ НА СВЕТОФАРНАТА УРЕДБА РАБОТЕЩА В НОРМАЛЕН ИЗГРАДЕНА СЪГЛАСНО НАРЕДБА НОМЕР 17, е извършил, като не е съобразил поведението си със СВЕТЛИННИТЕ СИГНАЛИ, с което виновно е нарушил/а чл.6 т.1 от ЗДвП; При дословно пресъздаване на фактическата обстановка от акта, АНО е издал атакуваното понастоящем наказателно постановление, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и ЧЛ.183 АЛ.5 Т.1 от ЗДвП /чл. 6, т. 1 от ЗДвП/чл. 6. Участниците в движението: 1.съобразяват

своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка; 2. изпълняват разпорежданията на лицата, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, независимо от светлинните сигнали, пътните знаци, маркировката на пътя и правилата за движение. / е наложил на Н., глоба в размер на 100 лева./чл. 183..... 5) Наказва се с глоба 100 лв. водач, който: 1. преминава при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването;.... / за извършено нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП./

Следва да се посочи, че видно от преписката, представена по делото, то изначално жалбоподателят е оспорвал описаната фактическа обстановка, което е видно и от възражението по чл.44 ЗАНН, което е постъпила в срок и заради което са били изготвени и докладни записки, като във връзка с възражението на водача, че е преминал на жълто, а не на червено, то в докладната си до своя началник, св. С. е посочил, че на 31.03.2023г. за времето от 20:00 до 08:00ч. на 01.04.2023г. бил назначен в наряд като АП-340, обслужващ ГП и АМ на територията на област Перник, съвместно с колегата мл.автоконтрольор М. С. К., когато около 22:30ч. се намирали в с.Драгичево на път 1-1, където извършвали контрол на пътното движение до бензиностанция „И-газ“ и в 22:44ч. при пряка и непосредствена видимост към светофарната уредба на кръстовище „Рударци“ забелязали, че с посока от гр.София към гр.Перник се движи МПС, което приближило кръстовището, навлязло в него и преминало направо през него в посока гр.Перник на червен забранителен сигнал на светофарната уредба, същата изградена съгласно Наредба 17 и работеща в нормален режим на работа.

Във връзка с горепосоченото нарушение К. предприел спиране на МПС-то до бензиностанция „И-газ“\ При извършената проверка установили, че МПС е Санг Ионг Родиус, рег.номер ***** и е управлявано от М. П. Н.. ЕГН: *****. Св. К. обяснил на Н. какъв е поводът за спирането и му каза, че ще му бъде съставен АУАН за нарушението. На водачът М. Н., св. Н. съставил АУАН сер.ГА номер 892607 по чл.6, т.1, пр.2 от ЗДвП. който му бил предявен и същия първо отказал да разпише, след което потърсили ОД-72 да изпрати колеги, които да оказат съдействие като удостоверят отказът на Н. да разпише АУАН. Разбирайки, че трябва да изчака друг екип М. Н. решил да подпише АУАН, като последното обстоятелство се потвърждава и от възражението по чл.44 ЗАНН и от жалбата на жалбоподателя, досежно обстоятелствата, при които се е стигнало до разписването на акта. Следва да се посочи, че разпитани в съдебно заседание и двамата свидетели поддържат, описаното в акта и в докладната, като сочат, че св. И. С., само поддържа написаното в акта при предявяването му, като сочи, че не помни случая, предвид изминалия период от време, *докато св. по акта К. е по-подробен, в своя разпит и посочва, че – „.....действително водачът е възможно да е преминал на жълт светофар, но при влизане в кръстовището и след това е станал червен такъв С колегата С. се намирахме до бензиностанция „И-газ“. Това е село Драгичево, ПП I-1, непосредствено след кръстовището със село Рударци, в посока гр. Перник, посоката и на водача на автомобила. Забелязахме автомобила, който беше последен, тъй като имаше и други автомобили преди него. Светна жълт сигнал на светофарната уредба, тъй като светофарната уредба в посока София и Перник за направо и надясно е идентична. Ние се намираме до бензиностанция „И-газ“. Ние сме с видимост към движение от от София към Перник. Видждаме*

синхронизирания светофар... Автомобилът, който се движеше, светна жълт сигнал на светофарната уредба, и водачът, на който сме съставили акта, вместо да намали скоростта, той усили скоростта и премина вече на червено... беше тъмно. Той ги застигна. Ние го спряхме и му казахме, че е преминал на червено. Водачът твърдеше, че е преминал на жълто. Попитахме го: „Какво означава жълтото в закона?“. Казахме му, че жълтото означава „Внимание спри!“. Каза, че е жълто. Аз му обясних, че той като вижда на светофара жълтото, той не може постоянно да гледа в него. Той го възприема на разстояние. И вече като е видял жълтото е следвало да спре. А той си е погледна вече пътя и следователно той като достига вече до самия светофар, светофарът е червено. Доколкото си спомням каза, че превозва деца. Имаше деца, но не сме ги отразявали колко са. Неговите думи бяха, че в автомобила има деца. Не мога да си спомня дали е казал за къде пътува. Това е, което помня. Когато го спряхме, каза да не го глобяваме, че това му било работата. Каза, че бил шофьор. Каза, че това му било „хляба“ и нещо от този род. Пред него имаше автомобили. Много добре си спомням, че той беше последен автомобил. Видимо с фаровете скъси дистанцията много бързо с автомобила преди него. Като светна жълтото, той вместо да спре, ускори скоростта, за да премине. Той щом възприема жълто трябва да намали и да спре, а не да ускорява скоростта. Видимо фаровете скъсиха дистанцията. Точно това е предпоставка за ПТП - да премине на забранителен сигнал, защото може от кръстовището от Рударци или от Драгичево да излязат автомобили на позволения им сигнал и да стане ПТП... Да, на място му съставихме акта. Ако е отказал да подпише акта, естествено е, че ще извикаме друг свидетел. Да, при отказ да подпише акта, задължително звъним на ОДЧ, за да дойдат колеги да се подпишат като свидетели на акта. Не помня дали са идвали колеги. Но ако е отказал, със сигурност това сме направили, защото така процедираме...“, като съдът намира, че в показанията на този свидетел се съдържат факти, които кореспондират повече с доказателствената съвкупност, като актосъставителят твърди, че не помни.

Следва да се посочи, че свидетелят, ангажиран от защитата, също излага обстоятелствата, които същата смята, че като свидетел е възприела при и по време на извършване на твърдяното нарушение, като свидетелката Ц., която се е намира в автомобила на предната седалка до водача, когато е извършено преминаването в кръстовището и която сочи, че пряко е наблюдавала, че светофарът е светел зелено, като впоследствие е светнало жълто и вече в кръстовището спиране е било невъзможно като това е било предпоставка за евентуално ПТП / СВ. Ц.,... На 31 март 2023 г. с приятели, които пристигат от Испания - дама с двете ѝ деца. Казва се М. Ф.. Пристигат от Аликанте, Испания. Полетът им пристигна вечерта, може би към девет часа кацнаха, по спомени. Защото вече след 8-8,30 ч. бяхме на летището. Децата ѝ са на 2 и на 4 години, момче и момиче. Взехме ги от летището с М. Н., с неговия личен автомобил, мисля, че джип, марката е Сан Йонг, голям автомобил. Ние с М. сме бизнеспартньори. Съдружници сме във фирмата, която управлява къщите за гости в Банско. В автомобила М. е на шофьорското място, той управляваше автомобила. Аз седях до него, М. беше отзад и двете деца. И двете деца бяха в столчета. Ние сме просто приятели. Пътуването беше нормално, спокойно. На Драгичево се движихме в колона от няколко автомобила, да кажем 4-5 автомобила, абсолютно нормална скорост - 50-ина километра в час, може би. Не мога да определя с

точност. Навлезнахме в кръстовището, движехме се в колона, и светофарната уредба се смени от зелено към жълто вече навлизайки в кръстовището. Да, влизайки в кръстовището видях, че светофара свети зелено. И в момента, в който тръгнахме да навлизаме светофарната уредба се смени, но ние се движехме в колона. Аз също съм шофьор от доста години. Не мисля, че при скорост от 50 км/час, навлизайки в кръстовище, можем да спрем първо в самото кръстовище, би било абсурдно. Изтегляйки се с колоната от кръстовището на около 100-ина, 150 метра органите на реда ни спряха. ..Изчакали сме, може би, 10-ина минути. И тъй като никой не идваше да каже какво се случва въобще, водачът на автомобила отиде при тях да попита какво става. Чакахме поне още 20-ина минутки.--Каза, че са му съставили акт, който той отказал да подпише, защото е минал на червено....“/, в този смисъл в голямата им част показанията на тази свидетелка не са оборени от обвинителната теза, поради което и следва съотнесени към приетата фактическа обстановка да се приемат за преимуществено достоверни, като в последните се наблюдава и правдивост при изнасянето им пред съда.

По доказателствата:

Съдът възприе гореизложената фактическа обстановка за установена по несъмнен начин, предвид приетите писмени доказателства, а именно: АУАН №GA892607, от 31.03.2023 г. и НП№**23-1158-000923** от 02.05.2023 г., издадено от Началник Сектор в ОДМВР Перник, С-Р Пътна Полиция Перник-С. С. Г., на длъжност НАЧАЛНИК СЕКТОР в ОДМВР ПЕРНИК, С-Р ПЪТНА ПОЛИЦИЯ ПЕРНИК, упълномощен с 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, представени към преписката, заповедта за компетентност и гласните доказателства, събрани по делото в горепосочения смисъл и др., като в преписката са приложени и две докладни записки, във връзка и с възражението по чл.44 ЗАНН, депозирано от жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Производството, предмет на настоящето разглеждане е от административно наказателен характер при което е необходимо да се установи налице ли е деяние, същото представлява ли административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, ако да- извършено ли е от посоченото в акта лице и извършено ли е виновно-предпоставките са абсолютни, като тежестта на доказване лежи върху административно наказващия орган.

Задължително, кумулативно условие е спазването на процесуалните правила по чл. 42 от ЗАНН /още повече ако евентуални нарушения в акта не могат да се преодолеят по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН/, както и правилата по чл. 57, ал. 1 ЗАНН, каквито в конкретния случай, процесуални нарушения по издаване на акта за административно нарушение и НП, водещи до съществено засягане правото на защита на жалбоподателя–се установиха и ще се разгледат по долу.

Съставянето на актове за извършеното административно нарушение е основополагащ елемент от всяко административно производство. Това е дейност от процесуално естество, от чието добросъвестно и законосъобразно осъществяване зависи в голяма степен ефективността на последващата юрисдикционна-наказателна дейност на административно наказващия орган.

Чрез съставения акт се сезира оторизирания административно наказателен орган със съответния административно наказателен спор и се иска от него да се произнесе по същия, като се внася твърдение, че е налице виновно извършено административно нарушение от определен вид, който по силата на разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП /конкретно касаещи ЗДвП/ е с меродавна доказателствена сила до доказване на противното.

Абсолютно задължително е и в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление административното нарушение, което е вменено във вина на нарушителя и за което той е санкциониран да бъде описано точно, прецизно и разбираемо, както и да съдържа всички обективни и субективни признаци на посочената, като нарушена норма от съответния нормативен акт.

Също така следва да съществува правно единство между описаното, като нарушение текстово и цифрово в акта и в наказателното постановление.

Не на последно място съставеният акт за установяване на административно нарушение, следва да съдържа всички реквизити, посочени в чл. 42 от ЗАНН.

Издаденото въз основа на него наказателно постановление е необходимо да съдържа реквизитите, посочени в чл. 57 от ЗАНН и да бъде издадено от компетентен орган, като такава заповед е приложено по делото.

В съответствие с разпоредбата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН актът е подписан от актосъставителя както и от свидетеля по акта. Предявен е на нарушителя за запознаване с неговото съдържание.

В графата му, предоставяща му възможност да даде обяснения по нарушението да изложи възражения, не се установиха КОНКРЕТНИ такива, като обаче по делото се установява, че действително, жалбоподателят, не е искал първоначално да подпише акта, но предвид времето за изчакване за идване на друг полицейски служител е подписал, поради обстоятелството, сочено от защитата, че в колата е имало две жени и две малки деца.

Последващата втора възможност за излагане евентуални възражения, законодателя е предоставил на евентуалния нарушител в разпоредбата на чл. 44 от ЗАНН от която същия се е възползвал по реда на чл.44 ЗАНН и е депозирал такива, в смисъла изложен по-горе.

При спазване на разпоредбата на чл. 43, ал. 5 от ЗАНН на нарушителя е връчен препис от акта срещу разписка.

Съдът, извършвайки служебна проверка на съставения акт за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление направи следните правни изводи:

Конкретно, относно деянието за което в процесното НП е наложено наказание: "Глоба" в размер на 100 лв. на осн. чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП/чл. 183..... 5) Наказва се с глоба 100 лв. водач, който: 1. преминава при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването;.... / за извършено нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП/чл. 6. Участниците в движението: 1. съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка; 2. изпълняват разпорежданията на лицата, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, независимо от светлинните сигнали,

пътните знаци, маркировката на пътя и правилата за движение. / с изложена фактология затова, че /..... на 31.03.2023 г. в 22:44 часа, в община ПЕРНИК, на път ПЪРВИ КЛАС № като Водач на лек автомобил, САНГ ЙОНГ РОДИУС, *****, БЪЛГАРИЯ- ОБЩИНА ПЕРНИК СЕЛО ДРАГИЧЕВО ПО ПП-1-1 С ПОСОКА НА ДВИЖЕНИЕ ОТ ГРАД СОФИЯ КЪМ ГРАД ПЕРНИК УПРАВЛЯВА ЛЕК АВТОМОБИЛ САНГ ЙОНГ РОДИУС С РЕГИСТРАЦИОНЕН НОМЕР *****, КАТО НА КРЪСТОВИЩЕТО С УЛИЦА КРАКРА ПРИБЛИЖАВА НАВЛИЗА И ПРЕМИНАВА НА ЧЕРВЕН ЗАБРАНИТЕЛЕН СИГНАЛ НА СВЕТОФАРНАТА УРЕДБА РАБОТЕЩА В НОРМАЛЕН ИЗГРАДЕНА СЪГЛАСНО НАРЕДБА НОМЕР 17, е извършил, като не е съобразил поведението си със СВЕТЛИННИТЕ СИГНАЛИ, с което виновно е нарушил/а чл.6 т.1 от ЗДвП.../, състава приема, че процесното вменено нарушение е опорочено, предвид следното:

Задължението на водачите на пътни превозни средства да съобразяват поведението си със светлинните сигнали е регламентирано ОБЩО в разпоредбата на чл. 6, т. 1 пр. 2-ро от ЗДвП, сочена като нарушена в случая.

Конкретизация на това задължение се съдържа в разпоредбите на чл. 12 от ЗДвП и Глава VIII-ма от "Правилника за прилагане на ЗДвП", които регламентируют мястото на поставяне на светофарни уредби и значението на светлинните сигнали, както и в "НАРЕДБА № 17 от 23.07.2001 г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали", издадена на основание чл. 14, ал. 1 от ЗДвП.

Конкретно, а не общо правило, свързано с конкретната забрана може да се открие в разпоредбата на чл. 31, ал. 7, т. 1 от "Правилника за прилагане на Закона за движението по пътищата"- ЧЕРВЕНА светлина означава- "Преминаването е забранено" т. е същата е забранителна в който смисъл би следвало във посочената по-горе фактическа обстановка, това обстоятелство да бъде отразено, което не е направено. В хипотезите и на чл. 31, ал. 7, т. 2 и т. 4 също не е разрешено преминаването. Или пък в чл. 7, т. 1 б. "б" от Наредба № 17 от 23.07.2001 г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали -вид светлинен сигнал с посочен цвят, означаващ "Преминаването забранено". Но и текста на чл. 7, т. 1 б. "в" от посочената наредба регламентира вид сигнал с жълт цвят, означаващ "Внимание, спри!", при който сигнал/ вид светлинен сигнал /също не се разрешава преминаването, като в разпитите си свидетелите твърдят, че .на защитата, че е било зелено и впоследствие е станала жълта светлина вече в кръстовището, актосъставителят не излага подробни данни, като сочи, не поддържа акта, а свидетелят по акта не изключва че при навлизане на автомобила в кръстовището може да е било жълто, но после е станало червено, поради което и с оглед и останалите анализирани доказателства, нарушението не може да се приеме и за доказано.

В случая отговорността на жалбоподателя е ангажирана на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП, която самостоятелно установява състав на административно нарушение и същевременно определя санкцията, която следва да се наложи за него – ал.5 (Нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) Наказва се с глоба 100 лв. водач, който:т.1. преминава при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването.

Именно в тази насока са същинските възражения на жалбоподателя който оспорва при изложените обстоятелства да е преминал кръстовището, а

именно на ЧЕРВЕН сигнал на светофарната уредба, забраняващ преминаването, а оттук да е извършил нарушение на светлинната сигнализация. Твърди, че фактическите обстоятелства по случая са неправилно установени, тъй като в същия момент светофарната уредба е работела нормално /светело е жълто когато е бил вече в кръстовището/, което е довело до достигане до необосновани фактически и правни изводи, относно наличието на извършено нарушение и в частност не е оборено възражението на жалбоподателя, че е преминал на „жълта светлина”, още повече че е посочен точен час до минута на нарушението и че служителите на МВР, са били в патрулен автомобил от другата страна и са наблюдавали другия светофар, който дори и да се приеме, че е синхронизиран до секунда с процесния, на който е преминал водача, това не оборва факта, че същият може да е преминал и бил в кръстовището на жълта светлина и няма как да спре в кръстовището и следва да продължи движението си, тъй като както защитата сочи и това би било предпоставка за реализиране на ПТП.

Изводът си, че жалбоподателят е извършил нарушението, наказващият орган е формирал единствено въз основа констатациите в акта за установяване на нарушението. Съгласно чл. 53 от ЗАНН наказателно постановление се издава, когато е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В административнонаказателното производство тежестта на доказване лежи върху АНО, като жалбоподателят не е длъжен да доказва, че не е извършил нарушенията, респ., че не е действал виновно, нито е допустимо да се правят изводи в негова вреда ако не е доказал възраженията си. Регламентираната в чл. 189, ал. 2 ЗДвП доказателствена сила на съставения акт за нарушение не обвързва съда. Отразените в него обстоятелства, послужили като фактическо основание за ангажиране административнонаказателната отговорност на жалбоподателя подлежат на доказване в съдебното производство със средствата и способите по НПК, в съответствие с правилата и принципите в кодекса, като доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила и доказателствената тежест остава за административнонаказващия орган, съобразно презумпцията за невиновност в чл. 16 от НПК, приложима и в административнонаказателното производство с оглед чл. 84 от ЗАНН.

Съгласно чл. 37 от ППЗДвП "Жълта мигаща светлина, подавана от пътен светофар или от друго устройство, означава "Внимание!". Водачите и пешеходците могат да продължат движението си, но са длъжни да бъдат внимателни и предпазливи. " Следователно, при такова фактическо положение навлизането и преминаването през кръстовището от страна на жалбоподателя не е съставомерно деяние /при положение че АНО не оборва това му твърдение, а негова е доказателствената тежест в процеса/, доколкото административнонаказателната разпоредба на чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП предвижда наказване за преминаване при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването. Жалбоподателят може да отговаря за несъобразяване със светлинната сигнализация, но при други обстоятелства ако при преминаването си не е бил внимателен и предпазлив и е създал затруднение или опасност за движението от гледна точка специалните правила за преминаване през кръстовище. Такива факти не са предявени като част от административнонаказателното обвинение, соченият като нарушител не е провеждал защита срещу тях, поради което не е допустимо

преквалифициране на нарушението.

В административно наказателното производство тежестта на доказване лежи върху АНО, като жалбоподателят не е длъжен да доказва, че не е извършил нарушенията, респ., че не е действал виновно, нито е допустимо да се правят изводи в негова вреда ако не е доказал възраженията си.

Регламентираната в чл. 189, ал. 2 ЗДвП доказателствена сила на съставения акт за нарушение не обвързва съда. Отразените в него обстоятелства, послужили като фактическо основание за ангажиране административно наказателната отговорност на жалбоподателя подлежат на доказване в съдебното производство със средствата и способите по НПК в съответствие с правилата и принципите в кодекса, като доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила и доказателствената тежест остава за административно наказващия орган, съобразно презумпцията за невиновност в чл. 16 от НПК, приложима и в административно наказателното производство с оглед чл. 84 от ЗАНН.

В този контекст, събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства не установяват обстоятелствата по чл. 53 от ЗАНН. Разпитания в съдебното следствие свидетел – актосъставителят и свидетел по никакъв начин не допринасят в тази посока, видно от изложеното по-горе.

Други доказателства АНО не е ангажирал в процеса. Поради това възраженията на жалбоподателя-че не е извършил нарушението, не могат да бъдат игнорирани, като недостоверни и защитни.

Изложеното мотивира съдебния състав да приеме, че извършването на нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП, НЕ е доказано по несъмнен начин, тъй като събраните доказателства не позволяват формиране на категоричен извод, че фактите, относими към състава на нарушението са установени точно и че законосъобразно жалбоподателя е бил привлечен към административно наказателна отговорност.

С оглед презумпцията за невиновност в чл. 16 от НПК, намиращ субсидиарно приложение в административно наказателното производство, изложеното е достатъчно основание за отмяна на издаденото наказателно постановление, като НЕзаконосъобразно.

По изложените съображения, съдът счита, че неправилно и необосновано наказващият орган е достигнал до правен извод, че в случая жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение, като актът и НП се явяват необосновани, поради недоказване на повдигнатото с тях обвинение.

Освен всичко до съдът намира, за необходимо да отбележи, че иначе АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни органи съгласно и при спазване на разпоредбите на ЗАНН.

В заключение при липса и предвид констатираните пороци се налага единствено обоснования извод, процесното НП да бъде отменено, като същото е било издадено в нарушение на закона и процесуалните правила арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

РАЗНОСКИ

Предвид изхода на спора и на осн. чл. 63д ЗАНН на жалбоподателя се дължат разноски в производството по делото, като същият претендира

заплащане на разноски в размер на 400 лева, за заплатено адвокатско възнаграждение, за което е представен договор за правана защита и съдействие, видно от който разноските са били реално сторени и заплатени в брой на адв. М.. Претендираният размер на разноските е в минимален размер, съгласно Наредбата и не подлежи на редуциране, въпреки възражението в придружителното писмо на АНО.

Предвид изложеното на основание чл. 63 ал.3, т.1 и т.2, вр. Ал.2, т.1 вр.ал.1, вр.чл.58д, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №23-1158-000923 от 02.05.2023 г., издадено от С. С. Г., на длъжност НАЧАЛНИК СЕКТОР в ОДМВР ПЕРНИК, С-Р ПЪТНА ПОЛИЦИЯ ПЕРНИК упълномощен с 81213-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, с което на **М. П. Н.**, с ЕГН: *****, постоянен адрес: *****, за осъществен състав на административно нарушение, както следва по чл.6 т.1 от ЗДвП и на основание чл. ЧЛ.183 АЛ.5 Т.1 от ЗДвП на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 100 лв. –сто лева.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи Перник, с адрес гр. Перник, ул. Самоков № 1, да заплати на **М. П. Н.**, с ЕГН: *****, постоянен адрес: ***** сума в размер на 400 лв. (четиристотин лева), представляваща направени от лицето в настоящото производство разноски за адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Решението подлежи на касационно обжалване на основанията, визирани в НПК и по реда на глава 12-та от Административния процесуален кодекс пред Административен съд –гр. Перник в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____